

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA

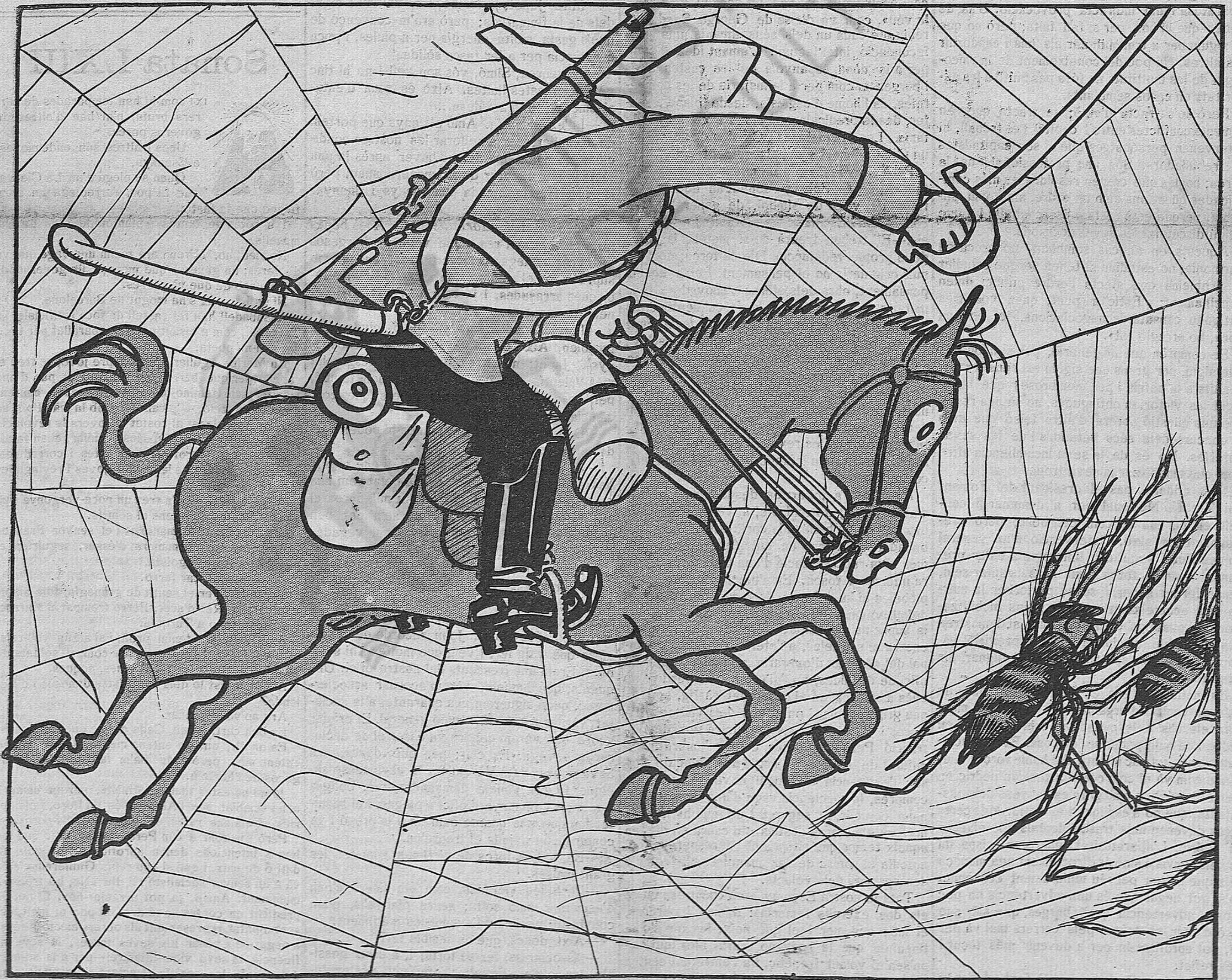
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagost)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MIG, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

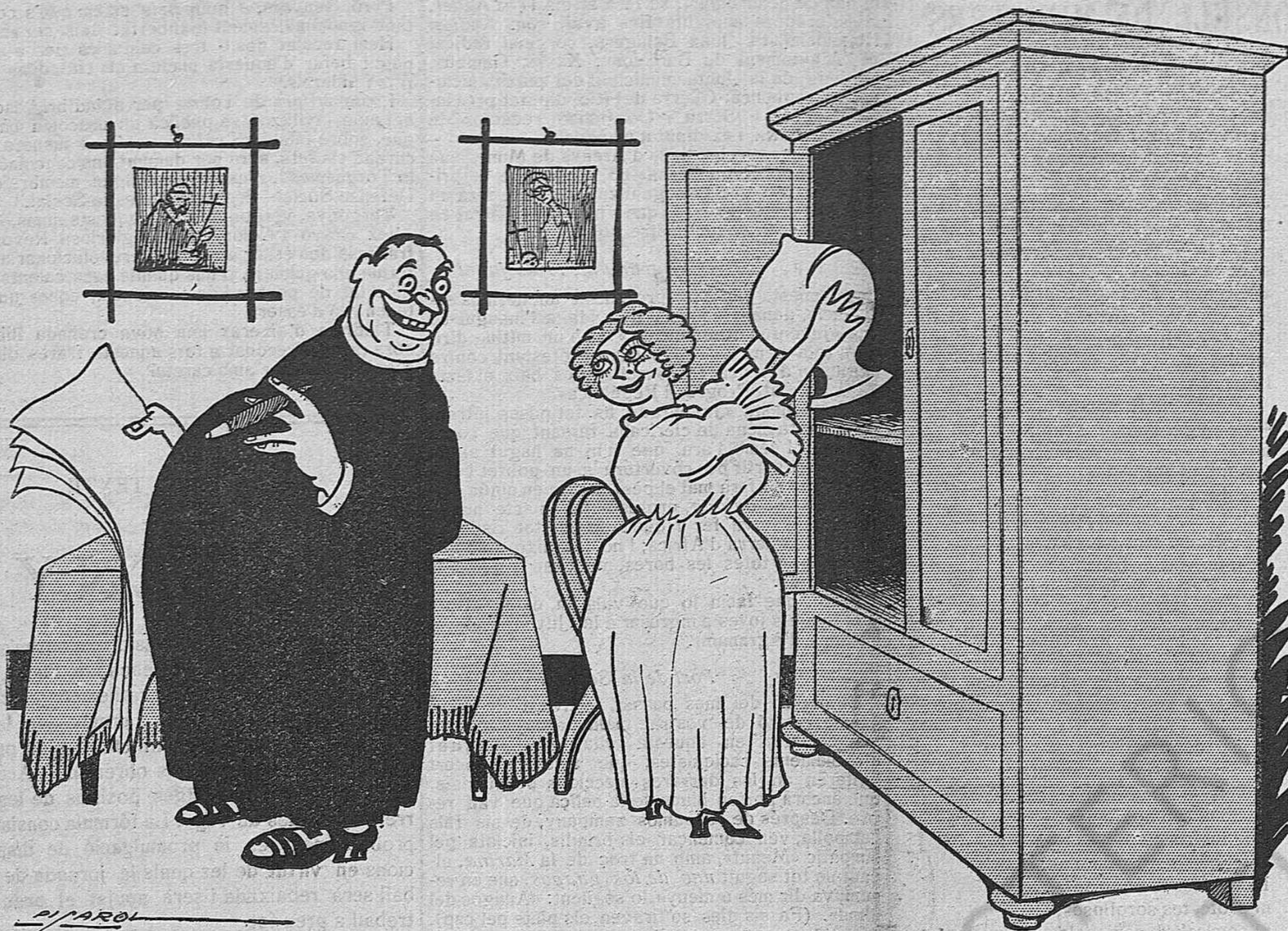
PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 150.—ESTRANGER, 250

De les darreres jornades

L'HÉROE

ESPERIT PREVISOR

—Cuita, amaga a *Nostre Senyor*, noia, que'ls pobres s'han llençat al carrer!...

El Sant Pare ha enviat un telegrama, beneït als assistents a la festa de la Fè, celebrada a Ripoll.

Me'n alegro pel poeta de *La Veu*, que també en deu haver rebut alguns esquitxos.

Curat i beneït, què vol més?

Perque la fè és el *cúralo-todo*.

Sobre tot quan ella serveix d'esquer per a pescar gangues.

Els radicals del districte V organitzen un grupet de *boy-scouts* que durà per nom «Progreso».

An aquasts infeliços si que'ls servirà el pito i les graelles, símbol del *boy-scoutisme*.

Les graelles, com a clàssics héroes de les *meriendas fraternales*.

I el pito... per al dia que's vegin obligats a xiular al capítost.

Ja la tenim armada?

En un café-concert de Berlín, a l'ésser mostrada en públic una bandera francesa, un alemany va pujar a l'escenari, estripant-la i trepitjant-la, entre formidables aplaudiments de tots els espectadors.

A Berlín, doncs, no cal pas que hi vagin els esmolets.

Ja estan prou esmolats.

Un capellà està aconsolant a un fulano que ha quedat viudo.

— Vaja, resignació... Pensi que allà dalt se tornaràn a veure.

— Ja serà estrany!

— Per què?

— Perque lo que és jo no la buscaré pas.

Cavallers: R. F.: Rebuda la carta; per mica d'espai que hi hagi disponible, anirà.—A. L.: Lo mateix li diem.—J. F. (a) Fonoll: És d'una transcendència molt particular.—Un que ho sab: Aqueixa mena d'escrits, quan no van acompanyats d'una firma solvent, se tiren a la panera.—Peret Sala (Buenos Aires): Els versos no serveixen estan plens d'incorreccions.—P. P.: Si l'espai ho permet, perquè no?—A. A. (Olesa): Ho sento, però és impossible. On van amb aqueixa llargaria? Si això sembla una novel·la!—Lluïsa Vremó: El jeroglífic no m'acaba de resultar.—Enric Lapedra Fàbrega: Farem la corresponent tria.—R. M.: És massa extensa. Aquestes coses s'han de dir amb vuit línies.—Joan Antich Puqui: Anirà lo que bonament vagi.—Joan Rocabert.: Ja pot comprendre que és una cosa impossible retenir en la memòria tot lo publicat. Això ha passat sempre i passarà mentres existeixin trenca-closcaires des preocupats. Moltes mercès per son envió.—Saladoni, Crispín i Companyia: Gracies per la remesa. S'hi farà lo que's pugui.—Antoni Puig Quiach: No estem per elegies; prou tristos que'ns posa en Francos Rodríguez.—P. Guarro: Es una deplorable equivocació.—A. Pepinillo: Me sab greu; però, en castellà, no publiquem correspondències. I, a part d'això, és massa llarga.—Josep Gorina Roca: Rebuts els jeroglífics, i merci.—Joan Aubert i Manent.: Pot-ser vagi la *mudança*. Lo altre no'm plau, perque la solució és molt gastada.—P. Martí: Les *còples* no'ns serveixen.

A LES ENDEVINALLES DEL NÚMERO 2307

A la xarada primera, *Tirapeu*; a la segona, *Orella*, i a la converça, *Eva*.

Dissabte que vé, dia 16

La Campana de Gracia

publicarà un gran número doble

Descripció còmica - satírica

DE

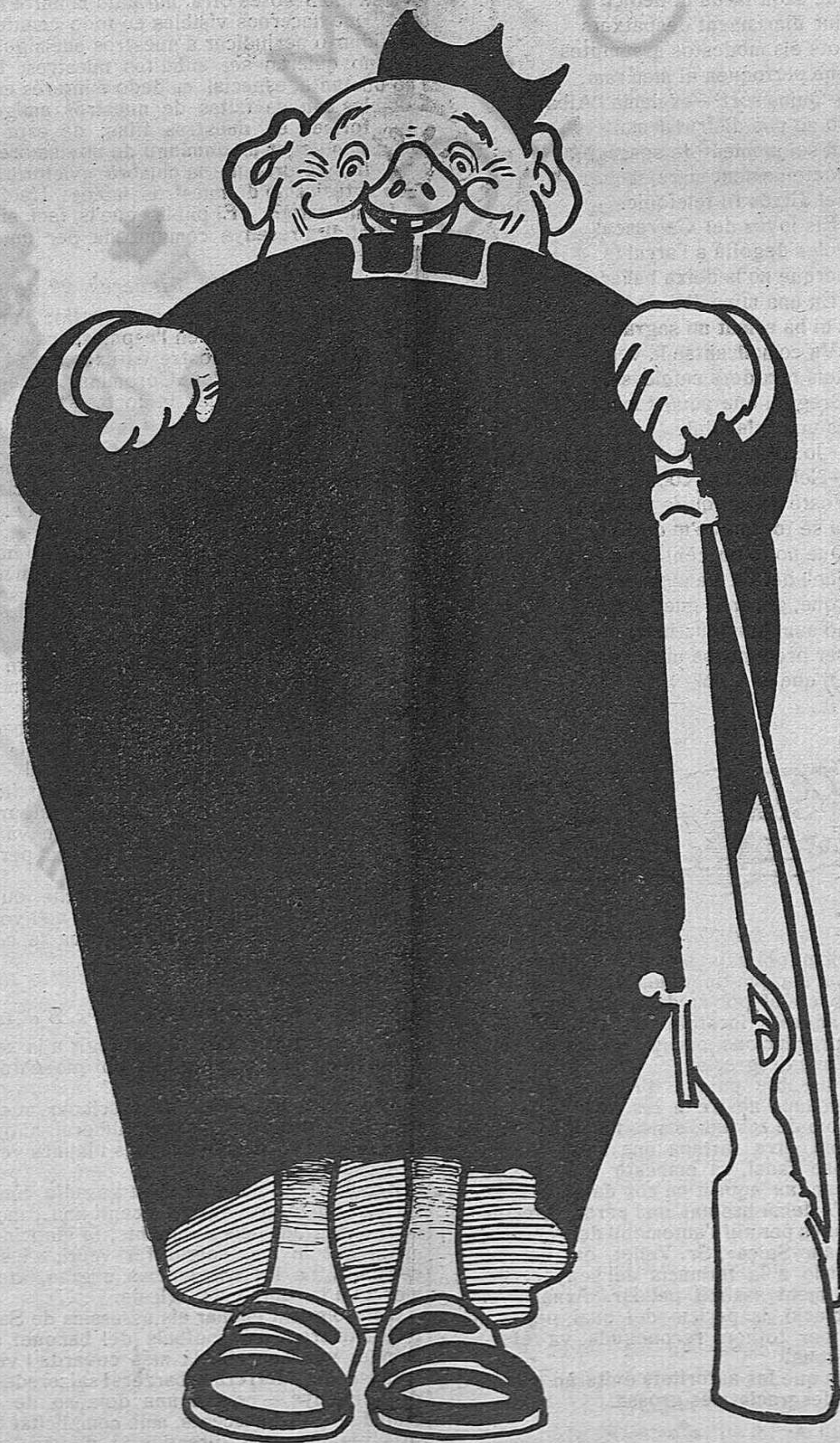
UN POBLE IMAGINARI

amb totes les seves lluites polítiques i aspiracions socials, el seu metge, el seu alcalde, el seu jutge, el seu rector, i els seus animals domèstics.

Número extraordinari 10 centims

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C^a

Mossèn "Tremendo"

—Maleit siga l'ensopiment!... I quina rabia em fan les vagues pacífiques!

REPICS

IUMENGE passat, els jaumistes de Mora d'Ebre celebraren un aplec.

I en el miting, que era el número de més força, el *clou* de la festa, va pendre la paraula el senyor Puñet.

Ja podeu suposar lo que l'home devia dir: Quatre Puñet... eríes.

Els socialistes i els sindicalistes, atenent les anormals circumstancies, han sospès tota mena de conferències de caràcter polític i societatari, a l'objecte de deixar als obrers en llibertat d'acció i d'opinió respecte al seu conflicte.

Els lerrouxistes entenen-ho al revés, ara és quan tenen més febre de mitings i conferències.

Prova d'això és que l'Emiliano, en una setmana, ha anunciat dos actes per a distreure al poble.

Hi tindrà algún interès?

En el terme de pocs dies han sigut processats i empresonats, per delictes d'impremta, els directors dels setmanaris *La Ira* i *Renaiement*.

Sentim les relliscades i fem vots per a que'l lapsus se'ls resolgui favorablement i ben depressa.

Diuen de Nova-York que una gran onada de vent calent ha produït una porció de víctimes.

Déu-n'hi-dó de l'onada calenta que estem passant aquí, amb això de la vaga dels teixidors.

I, sinó, que ho preguntin al senyor Francos Rodríguez.

Que súa cigrons ja fa dies.

En el Vaticà, els conspicus que porten el tingiàdo de l'església, han aprovat el projecte de dotar a totes les parroquies catòliques d'un aparell elèctric per a tocar les campanes.

Aquesta determinació perjudicarà als campaners, per sobra de braços.

Una altra vaga, doncs, ens menaça.

La vaga dels toca-campanes.

S'anuncia per a molt aviat l'aparició d'un nou periòdic, orgue dels ministerials a Barcelona. Se titularà *Democràcia*, i el dirigirà el senyor Guerrero.

Després dirà en Romanones que ell és el primer pacifista d'Espanya.

I fins *guerreros* posa en les redaccions de periòdics!